

עלי ההגהה

דשיחת

ש"פ במדבר, מבה"ח וער"ח סיון ה'תשמ"ו

יוצא-לאור לקראת ש"פ במדבר, ה'תשפ"א

בפעם הראשונה

יוצא לאור על ידי מערכת
"מפתח"

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ואחת לבריאה

MAFTEIACH

www.Mafteiach.app

נסדר לדפוס ע"י מנחם מענדל בן בת שבע ומנחם מענדל בן שרה נחמה שיחיו

פתח דבר

לקראת ש"פ במדבר – הננו בזה מוציאים לאור – בפעם הראשונה – צילום כתי"ק עליההגהה המלאים דשיחת ש"פ במדבר ה'תשמ"ו.

לשלימות הענין, הוספנו בסוף הקונטרס את השיחה בשלימותה, כפי שי"ל בדפוס בשעתו.

*

קונטרס זה יוצא לאור ע"י מערכת "מפתח". אפליקציית "מפתח" הינו מיזם שמטרתו לרכז במקום אחד את האודיו, הוידאו, ההנחות הבלתי-מוגהות והמוגהות – לכל שיחה והתועדות של הרבי.

הקונטרס הוא **האחד עשר** בסדרת "הגהות"*, ובעז"ה יופיעו קונטרסים נוספים בקרוב.

וכאן המקום לבקש בבקשה כפולה ומכופלת, שכל מי שיש תח"י הגהות כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחות ומאמרים – שיואיל להמציאם למערכת, ע"מ לזכות בהם את הרבים.

*

בהתועדות ש"פ בחוקותי ה'תשמ"ו, הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א אשר בכל מקום ומקום יתאספו אנשים נשים וטף, בשבת שלפני זמן מתן תורתנו, ויעוררו ע"ד אהבת ישראל ואחדות ישראל.

ההתאספות המרכזית הייתה, כמובן, בהתועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א דש"פ במדבר. אל ההתועדות הגיעו גם מספר רב של ילדים וילדות, בהתאם להוראה האמורה.

בשלושת השיחות הראשונות בהתועדות, עורר כ"ק אדמו"ר שליט"א ע"ד אהבת ישראל ואחדות ישראל, והקדיש חלק גדול מהדברים אל הילדים והילדות שנוכחו בהתועדות.

משלושת שיחות אלו – נערכה השיחה שלפנינו, שהוואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א להג'.

*

במשך שנת ה'תשמ"ו זכינו לתנופה חדשה בכל הקשור להגהת השיחות והמאמרים.

שיחות רבות שנאמרו בהתועדויות השנה – הוכנסו להגהה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הואיל להגיהם; מאמרים שנאמרו בהתועדויות השנה – הוגחו ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, לאחר הפסק כמה שנים בהגהת המאמרים, וכן התחילה תקופה חדשה בה לעתים תכופות הגי' כ"ק אדמו"ר שליט"א מאמרים משנים קודמות לקראת חגים ומועדים.

להמחשת התנופה החדשה בהגהת השיחות והמאמרים, די בהכמה שטחית בסדרת "ספר המאמרים מלוקט" – שרובו המכריע כולל את המאמרים אשר מתקופה זו ואילך, ו"ספר השיחות" – הכולל את ריבוי השיחות שהוגחו במשך השנים ה'תשמ"ז-ה'תשנ"ב (שיחות המוגהות דשנת ה'תשמ"ו – פזורות בהוספות לכרכי לקוטי שיחות כה-כט).

טעימה ממשמעות ענין "שיחה מוגהת" – דומה כי יראה המעיין בשיחה שלפנינו, בהגהה המרובה כפשוטה שהשקיע בה כ"ק אדמו"ר שליט"א, בשתי ההגהות שלפנינו.

ניתן לומר, כי בקריאת ההגהות בכתי"ק, ישנו – נוסף על (א) הגעשמואק בעצם העיון בתצלום כתב יד קודש כ"ק אדמו"ר שליט"א; (ב) תוספת העיון בהבנת השיחה, ותן לחכם ויחכם – גם: (ג) ההבנה וההכרה בזכות הרבה ונפלאה שזכינו בהגהת השיחות, ומזה – לתוספת החיות והקאץ בלימוד תורתו הק'.

* * *

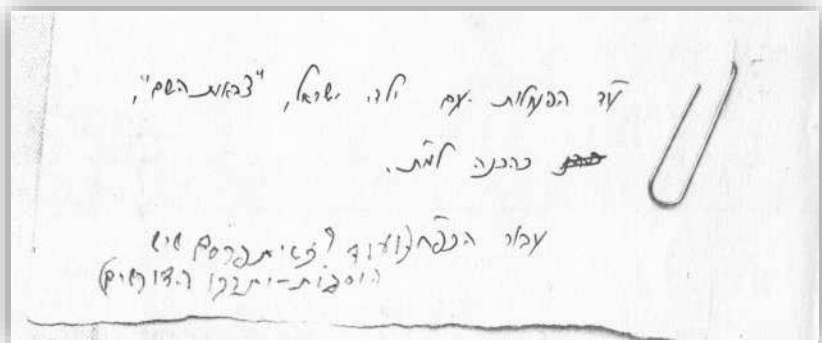
והעיקר – יהי רצון שנוכח זיך זעהן מיטן רבי'ן, ולשמוע "תורה חדשה", תיכף ומיד ממש!

מערכת,,מפתח"

כ"ח אייר, ה'תשפ"א
– שלשים יום לפני החג יום הבהיר כ"ח סיון שמונים שנה –
ברוקלין, נ"י.

(*) ע"ע הופיעו בסדרה זו: (1) שיחת ש"פ תזו"מ ה'תנש"א (אייר, תשע"ט).
(2) שיחת ש"פ דברים ה'תנש"א (מנ"א, תשע"ט). (3) שיחת ש"פ שמות ה'תנש"א (טבת, תשפ"א). (4) ד"ה הנני ממטיר גו' דט"ו בשבט ה'תשל"ז (שבט, תשפ"א). (5) שיחת כ"ט שבט ה'תשמ"ח (שבט, תשפ"א). (6) שיחת ש"פ משפטים, פ' שקלים ה'תשמ"ה, בענין "מטבע של אש" (אדר, תשפ"א). (7) שיחת ז' אדר ה'תשמ"ח (אדר, תשפ"א). (8) שיחת ש"פ ויקרא ה'תנש"א (ניסן, תשפ"א). (9) שיחת אחש"פ ה'תשמ"ח (ניסן, תשפ"א). (10) שיחת ש"פ בחוקותי ה'תשמ"א (אייר, תשפ"א).

פתק המצורף להנחה

בצירוף להנחה כתבו המניחים: "ע"ד הפעולות עם ילדי ישראל, "צבאות השם", כהכנה למ"ת. עבור הכפ"ח."

ועל זה כתב כ"ק אדמו"ר שליט"א:

[עבור הכפ"ח] (ועוד? כשיתפרסם שיש הוספות - יתרבו הדורשים)

הגהה ראשונה

בסיד. משיחת ש"ס במדבר, מבחינה ועריכת סיון ה'תשנ"א.

א. ענין משיחת ש"ס סיון — המתבחר בשבת זו — שבת מברכים ראש חודש סיון — מפורש בכתוב:

"בחודש השלישי ג' ביום הזה" — כפירוש הגמרא (שהוא גם בפירוש רש"י על הפסוק) ש"ביום הזה" קאי על ראש חודש — "באו מברכני סיון ג' ויחן שם ישראל" ויחן לשון יחיד, "כאיש אחד בלב אחר".

וענין זה נמצא-הולשטן של הקבי"ה לתת חזרה ליהודי — כדאיתא במדרש: "אמר הקבי"ה ואילו ושאו ישראל את המחלוקת ואחבו את השלום ונעשו בני אחת, הרי השעה שאחן להם את חזרתו".

ולא עוד, אלא שמסור של הקבי"ה היתה יכולה התורה ליתן מיד בריה (הרי השעה שאחן להם את חזרתו), אלא, כיון שישאלו יהיו יכלים לקבל התורה, הרי צורך בהכנה נוספת מצדם — כל פרטי הענינים שהיו בימים שבו ריח לשעה בסיון, "כל יום ויום עבד עבדתי" כמסופר בהמשך הפרשה. וכפי שמביא רבינו חזקוני בפרש"י ש"מיד אחר ר"ה התחיל משה להתעסק עמם בענין קבלת התורה, והולך ומפרט את פרטי הענינים וכל יום ויום, עד ליום שבו ניתנה התורה".

ב. והנה, כל הענינים שהיו במתן התורה בפעם הראשונה — חזרונים ונענינים מיד שנה בשנה, בפעם הראשונה, "והימים האלה נזכרים ונעשים", היינו, שהזכרון (הנענינים) דמתן התורה בבוא זמן מן חזרתה בכל שנה הוא לא רק זכרון בעלמא, כי אם באופן ש"חיים" מחדש את הענין דמתן התורה (ועד פתגם ביום מירא אדמו"ר שלא מספיק שמיעה פתח, "הענין" אלא צריכים ידעוהו) — כן, באופן מן חזרתה בכל שנה נעשה (נעשים) ונפעל כללות הענין דניתנת התורה באופן כחודש.

ליתר ביאור:

הענין דמתן התורה ישנו, בעצם, בכל יום ויום, כמאמר: "בכל יום יהיו בעיניך (בחדשים) ויחיה מזה" — "חדשים" ממש, וכמורכב גם נוסח רבנו דלתורה (פני השנה) לכאורה מישראל, שהיה גם כן ידע מאי קאמרו עולה לתורה, ומכך ברכת החזרה — "אשר בחר בנו מין ונתן לנו את חזרתו" ומשפטים "שנת התורה" לשון הרה"ק.

אמנם, הענין דמתן התורה שכל יום אנו דורסה למתן התורה באופן מן חזרתה, "אחא בשנה" — שאנו נפעל כללות הענין דמתן (הוא נמשך גם חזרונים) בכל יום ויום במשך כל השנה כולה.

דוגמא לדבר — בנוגע לענין דזיכור ליציאת מצרים:

הזכרון דצ"מ צריך להיות בכל יום ויום, ויחיה מזה: פעמים ביום, הן ביום וכן בלילה, כלומר, הן כאשר האדם נמצא בפניו של אור (יום) והן כאשר האדם נמצא במשך כל חושך (לילה), אבל אע"פ, עיקר וכללות הענין דזיכור ליציאת מצרים — נפעל בתג הפסוק, "זמן חזרתו" וממנו נמשך הענין דצ"מ בכל יום ויום במשך כל השנה כולה.

ומה מובן גם בנוגע לשאר ימים טובים, חג המסכות, וחג השבועות, ובנוסף — שיעור הענין דמתן התורה נמשך בתג השבועות, "זמן מן חזרתו" וממנו נמשך הענין דצ"מ בכל יום ויום במשך כל השנה כולה.

ולכן, בבוא ר"ה סיון, "בחודש השלישי ג' ביום הזה" בכל שנה וסנה — צריכה להיות התחלת ההכנה למתן התורה, ע"י בדוגמת התחלת ההכנה למתן התורה בפעם הראשונה.

ג. ויש להוסיף, שבימינו אלו, בזמן הגלות — מתחילה עבודת ההכנה בשבת שלפני ר"ה, שבת מברכים החודש:

בזמן שהיו מקדשים ע"פ הרא"י — לא ידעו (בשבת שלפני ר"ה) באיזה יום יתור ר"ה, שהיה צורך להמתין למולד הלכנה, שיבואו עדים שראו את מולד הלכנה, ועידו בכ"ד, ותקבל עדותם, ואז יקדשו ביד את החודש.

אמנם, בזמן הגלות, לאחר חורבן ביהמ"ק, ע"י להתבכרות חזקת הגלות על כך שהפסיקו לקדש ע"פ הרא"י (שדור גם לאחר חורבן ביהמ"ק היו משך זמן שקידשו ע"פ הרא"י) — אז נתחדש הענין שבת מברכים החודש, דמכיון שקביעות החודשים היא ע"פ חשבונות, הרי יודעים מתחלה באיזה יום יתור ר"ה, ולכן שדוריים ע"י הקביעות דר"ה בשבת שלפני ר"ה.

ולא עוד, אלא ששבת זו היא "שבת מברכים החודש", כלומר, שבת שבתה למעול המשכת ברכת בנוגע לראש חודש וכל ימי החודש, (נמצא) שבתה מן המתבחר — ע"י שבת מברכים לבני ר"ה — שהרי המתבחר הוא למעלה מן המתבחר.

- (1) יתור יום א"ב
- (2) שבת פ"ב
- (3) פרש"י יתור ש"ס, כ. וראה מכללה ש"ס
- (4) וקדו פ"ט, ט. וא"ז פ"ק השלום וראה גם תנאים (באכ"ז) יתור ט.
- (5) וראה ה' ע"ה, ח"ד, ע"ד, וק"ב
- (6) א"ח ה' ע"ה, פ"ק, פ"ק (ש"ס חזק) וראה לק"ש ח"ג ע' 135 ואילך
- (7) ל' המבוא — אמר ט, כח, וראה רמ"ז ב"ס חזקת שבתים וראה ט"ז כ"ד ד"ד (החזקת) פ"ט
- (8) ראה סו"ט קטנטנים ח"א פ"ק, ע"ב, ואל"ך, ח"ח ע' 252 ואילך
- (9) ש"ע א"ח א"ח ה' ק"ש ס"פ ס"א ט"ב ודור
- (10) פרש"י יתור ש"ס, א. ודור
- (11) ה"ל ח"א לראשית פ"ב ח"ב וי"ש
- (12) לק"ש חזק כ"ג, א. ובכ"ז
- (13) רמב"ם ה' ק"ש ע"ב ח"ג, ש"ע א"ח י"ז ע"ס ר"ס
- (14) רמב"ם ה' קדושת פ"א ח"ג
- (15) ראה שכלי הל"ק ק"ע

.. שאז נפעל כללות ועיקר הענין דמ"ת
(וּפְנֵה וי"ל שזה נותן תוקף ואולי גם
גם הענין דמ"ת בכל יום ויום ..

.. פעמיים ביום, הן ביום והן בלילה, כלומר
ג"כ, הן כאשר האדם נמצא במצב של אור
(יום) והן כאשר האדם נמצא במצב של
חושך (לילה) ..

.. אבל אעפ"כ, עיקר וכללות ותוקף הענין
ד"זכר ליציאת מצרים" - נפעל בחג הפסח,
"זמן חרותנו" ועושים יו"ט וכו', וממנו
נמשך הענין דיצי"מ בכל יום ויום במשך כל
השנה כולה ..

.. שעיקר הענין דמתן-תורה נפעל נעשה
בחג השבועות, "זמן מתן תורתנו", וממנו
נמשך הענין דמ"ת על שבכל יום כל השנה
כולה ..

סעיף ג

.. לא ידעו (בשבת ש) לפניו .. [תחלה הי'
כתוב "(בשבת שלפניו)", ושינה כ"ק
אדמו"ר שליט"א הסדר שיהי כתוב
"(בשבת ש) לפניו"]

.. אמנם, בזמן הגלות, לאחר חורבן
ביהמ"ק, ועד להתגברות חושך וגזירות
הגלות כל עד כדי כך שהפסיקו לקדש ע"פ
הראי ..

.. דמכיון שקביעות החדשים היא ע"פ
החשבון, הרי יודעים תחילה באיזה יום
יחול ר"ח, ולכן, מִכּוֹן ומכריזים ע"ד
הקביעות דר"ח בשבת שלפניו ..

(המשך בעמוד הבא)

3* שבשבילה נבה"ע (ב"ר .. הובא בריש
פרש"י עה"ת).

(* כמש"נ את הכל עשה יפה בעתו
(מד"ר ..).

10* ועד שזה מחייבו להיות "באימה
וביראה וברתת ובזיעה (כמו שהי' בעת
מ"ת (ראה תו"א) ..

11 הלי ת"ת לאדה"ז פ"ב הי"ב (וראה
שו"ע שלו חאו"ח סוס"נ) וש"נ.

סעיף א

.. ענין המיוחד של ר"ח סיון - המתברך
בשבת זו ..

.. וענין זה פעל את הביא לפועל החלטתו³
של הקב"ה לתת תורה לישראל ..

.. הרי השעה⁴ שאתן להם את תורתנו ..

.. ולא עוד, אלא שמפשטות מרז"ל משמע
שמצדו של הקב"ה היתה יכולה התורה
לינתן מיד בר"ח ..

.. התחיל משה להתעסק עמהם בענין
קבלת התורה ..

.. והולך ומפרט את כל פרטי הענינים דכל
יום ויום ..

סעיף ב

.. חוזרים ונשנים מידי שנה בשנה, פשוט
ע"ד מש"נ "והימים האלה נזכרים
ונעשים" ..

.. היינו, שהזכרון (יִזְכְּרוּם) דמתן-
תורה ..

.. לא רק זכרון בעלמא לחוד, כי אם ..

.. שלא מספיקה שמיעה סתם, "הערן" ..

.. ונפעל כללית הענין דנתינת התורה באופן
מחודש ..

.. לביתר ביאור: ..

.. הענין דמתן-תורה ישנו, בעצם, בכל יום
ויום ..

.. כמארז"ל⁵ "בכל יום יהיו בעיניך
(כחדשים)⁶, ויתירה מזה (-) "חדשים"¹⁰,
חדשים ממשי¹⁰ ..

.. וכמודגש גם בנוסח ד"ברכת-התורה"
(ענין השני ל שהיא שישנה בכאו"א
מישראל, שהרגם מלא ועד שאפילו זה
שלא ידע מאי דקאמר, (עולה לתורה,
(ומברך ברכת התורה) ..

.. "אשר בחר בנו כו' ונתן לנו את תורתו",
וּמִי־יָמֵם (וחותם) "נותן התורה", לשון
הזה ..

.. אמנם, הענין דמתן-תורה שבכל יום ..

*

16 שהשי"ר פ"א, ד' (א)
 17 תהלים ת. ב.
 18 שם שם, א.
 19 תנוחמל וינש ב.
 20 ראה גם לקריש חי"ב ב.
 21 יתרו שם, ב.
 22 פריש"י ופרש"י עה"ש
 23 ראה לקריד חי"ב תקנא
 24 בא י"ב, א.
 25 שמו"ג י"ב.
 26 פריש"י עה"ש, וראה ש
 27 הל' העובד - תהלים.
 28 תלמי מוסטח"א י"ב.
 29 שו"עמדר כנים וכו' ב"ש
 30 פריש"י א"ח ה"ל י"ד
 31 יוסט"א, ב.
 32 פרש"י א, א.

(5)

07271
764

* (15) $\gamma \bar{\gamma} \rightarrow \pi^0 \pi^0$
 * (15) $\gamma \bar{\gamma} \rightarrow \pi^0 \pi^0$

.. "כה תאמר לבית יעקב", "אלו הנשים",
ואח"כ "ותגיד לבני ישראל", **אלה**
האנשים ..

סעיף ה

.. מכיון שזוהי ה"ערבות" שעל ידה נותן
הקב"ה תורה **ל(כל)** ישראל ..

סעיף ו

.. אשר, ה"ערבות" שלהם, "בנינו יהיו
ערבים שלנו", היא היא זו ש**פעלה את**
שהביאה בפועל נתינת התורה ..

סעיף ז

.. ויש לקשר את הענין ד"צבאות-השם" גם
עם פרשת השבוע ..

.. פ' במדבר, **ובפרט אשר** "לעולם קורין
פרשת במדבר סיני קודם עצרת" ..

.. שהרי ספר במדבר נקרא "חומש
הפקודים", על שם מנין בניי שבהתחלת
הספר: **(ולאח"כ - בפ' פנחס)**.

.. ולא עוד, אלא ששבת זו היא "שבת
מברכים החודש" ..

.. בנוגע לראש חודש וכל ימי החודש" ..

.. ונמצא, ש**מבחינה מסוימת יש** **שיש**
ענין מסויים ועילוי בשבת מברכים לגבי
ר"ח ..

.. שהרי המברך הוא למעלה מן המתברך-
(ומברכו).

סעיף ד

.. וכן איתא **עוד** במדרש בסגנון דומה ..

.. "לא הסתפק" הקב"ה בכך ..

.. אלא ביקש מ ישראל "ערבים" - שיבטיחו
את קיום שמירת וקיום התורה ע"י
ישראל ..

.. עד שאמרו "בנינו יהיו ערבים שלנו", **ודק**
על דא ו'על ידיהם' ובזכותם נתן הקב"ה
את התורה לישראל ..

.. שיש צורך גם ב"ערבות" על **קיום שמירת**
וקיום התורה ..

(* שזהו פירוש "יחדשהו הקב"ה").

.. מכיון שענינו של משיח צדקנו מודגש
אצלם **כל עד כדי** כך עד שנקראים בשם
"משיח" ..

סעיף ח

.. ועל של פועל באתי ועל של עתה
באתי: ..

.. ראוי ונכון שבכל המקומות שבהם מקום
ומקום שבו ישנו ארגון של, או שייסדו זה
עתה ועכשיו - ינצלו את ימי ההכנה ל"זמן
מתן תורתנו" ..

.. ולכן, יש לעורר את הילדים שיוסיפו עוד
יותר באהבת ישראל ואחדות ישראל ..

.. בהמצטרף לו, וה"ז גם פעולה של צדקה
וגמילות-חסדים ..

(המשך בעמוד הבא)

(*) בשלח ..

(**) חוקת כא, כד.

(*) שבת ..

(37) ראה רמב"ם סוף הל' שמיטה ויובל:
"ולא שבת לוי בלבד, אלא כל איש ואיש
וכו" ..

(40) שם ג, כח. - וראה רמב"ם הל' ביהב"ח
רפ"ח "שמירת המקדש כו' אין שם פחד
כו' אלא כבוד לו" ..

(41) .. ולהעיר מפרש"י: "למוד אותו אהב
השבת ..

.. כשם שיוכבד השלימה את המנין
דשבעים נפש - ועוד לפני חודש ימים
(שלא בא אלא בכדי להבטיח שלא יחסר
המנין אפילו אחד, כי כאו"א "יצא מכלל
נפלים"), כ"א "מן הבטן" ..

(47) מלבד נוסף על ההוספה שלאחר בל"ג
בעומר - בהתאם להוראה ולימוד מתלמידי
ר"ע שלאחר בל"ג בעומר, ש"נהגו רע"ק
שפסקו למות בל"ג בעומר כי "נהגו כבוד
זה לזה" (ראה יבמות סב, ב) ובתכלית
השלימות. כמתאים לתלמידי רע"ק.

.. ואיך מהי השייכות לארגון של
ל"צבאות-השם", ילדים וילדות שלפני בר-
מצוה ובת-מצוה! ..

.. הן בכניסתם לארץ, והן לפני הכניסה
לארץ **ב** ומתחיל תיכף ליציאתם ממצרים
(צא הלחם בעמלק גו' לפי חרב") ועד לסוף
שנת הארבעים (וילחם בישראל ויכהו
ישראל לפי חרב") (אם כי גם מלחמות
אלו היו באופן נסי שלמעלה מהטבע
לצורך) ..

.. ובנוגע למלחמה - יש צורך באנשים
בעל-כח נושאי כלי זין וכו' ..

.. משא"כ ילדים קטנים - כל ענינם אינו
אלא להתחנך בתומ"צ, ולימוד התורה;
שלהם ה"ז "הבל שאין בו חטא", ועל ידו
העולם קיים", ועד כדי כך ש"אין מבטלין
תינוקות של בית רבן אפילו לבנין בית
המקדש" ..

.. היינו, ש שסוף סוף ועיקר לא יהי ענין
של מלחמה כלל, שהרי ולא תהי שם
התנגדות מצדם של אוה"ע ..

.. ובמילא, והצורך ב"צבאות ה"י אינו אלא
הוא בנוגע למלחמה רוחנית, וגוי קדוש
מעלה בקודש - ולמעלה מזה - לא לשם
מלחמה כלל, כי אם, ע"ד ובדוגמת שבת
לוי ..

.. ע"ד מ"ש "ושמרו הלויים את משמרת
משכן העדות" ..

.. אלא, שאי אפשר לשותף אותם בפעילות
מבצעית של שבנוגע לפעולה ביהדות
ותומ"צ צ"ל "צבאות-השם", משהגיעו
לחינוך **ב** עד שיגיעו לכלל הבנה כו' ..
נחלה ה"י כתוב "עד שיגיעו לכלל הבנה
כו', משהגיעו לחינוך כו", ושינה כ"ק
אדמו"ר שליט"א הסדר שיהי כתוב כנ"ל

.. אם כי גם לפני אבל מן חודש ומעלה
נמנים כבר בין השורות של ב"צבאות-
השם" ..

.. ואדרבה: בנוגע לקירוב הגאולה - שזוהי
התכלית והמטרה של ארגון "צבאות-
השם", ארגון שהסיסמא שלהם היא "ווי
וואנט משיח נא" אנו חפצים משיח עכשיו
- מודגש יותר חלקם של הילדים
הקטנים ..

.. אשר, שמחה פורצת גדר - **ג' כולל ובעיקר**
- **המצרים וגדרי הגלות**, "דאלאי גלות" ..

.. שאז יהי' הענין דמ"ת בתכלית
השלימות, הן בנוגע ללימוד התורה - **אשר**
בלשון (והבטחת) הכתוב "תורה חדשה
מאתי תצא" ..

(* **מובן וגם פשוט** - **שצ"ל המשך מתאים**
לכל זה (ובאופן דמעלין בקודש) לאחר
הש"ק - **וביתר שאת וביתר עוז במקומות**
שעוד לא עשו בכ"ז מאיזה סיבה שתהי'.

[סימן הערה זו בחץ, וכתב:] **הערה זו**
באותיות גדולות משאר ההערות

52) דוגמא לדבר - **מעשה רב** דאמוראים ..

55) להעיר גם מהקשר ד"ייך לדוד מלכא
משיחא, **שהוא דוקא המברך על הכוס יין**
- ו"כסא דדוד לעלמא דאתי מאתן ועשרין
וחד לוגא מחזיק ..

60) .. - ולהעיר שבשבת זו מתקיים **(שכל**
ענין הוא בהשגחה פרטית) ועאכו"כ - **ענין**
כללי ו"כלל גדול" (זה) הכנס דנשי ובנות
ישראל ..

65) ירמיי שם **לא**, לג. וראה רמב"ם (שם.
ובסוף וחותם ספרו): דעה את הוי' כמים
לים מכסים.

.. כמו שבעת נתינת התורה **בפעם**
הראשונה ..

סעיף ט

.. **וכדאי** וכדי להתחיל את הפעולה בענין
זה תיכף ומיד, **הרי** - **ב"יום סגולה"** ..

.. ובפרט בד' אמות של כ"ק מו"ח אדמו"ר
נשיא דורנו, אשר, בשליחותו וע"י הנתינת-
כח שלו **וברכתו** נעשים כל פעולות אלו ..

.. עיי"ז שכל ילד יתן לחבירו כוסית יין שלו
(לאמירת "לחיים") ..

.. וכל ילדה תתן לחברתה מיני מזונות
שלה ..

.. וכמו כן ניגנו ניגון של שמחה **(והילדות**
ימחאו כף) ..

.. **"ווי וואנט משיח נאן"** (בשפת המדינה
דוקא, כדי ל**להמשיך ולצרף** ולאחד גם את
אלו שלעת-עתה אינם מבינים עדיין לשון-
הקודש) ..

.. וכן כל קהל המשתתפים בהתוועדות" ..

סעיף י

.. ויהי"ר שהתחלת הפעולה ביום הש"ק
מברכים חודש השלישי תוסיף ברכה
ונתינת-כח בכל הקשור לפעולות
האמורות, **כולל** - **הפעולות בימים**
הבע"ל, ועד"ז בכל מקום ומקום.

תאריך הפתח-דבר

[כ"ק אדמו"ר שליט"א הוסיף את תאריך הפתח-דבר]: ר"ח סיון ירחא
תליתאי ה'תשמ"ו

סעיף א

ובצד הגליון רשמו סימן-שאלה; כ"ק
אדמו"ר שליט"א מחק את סימן-השאלה,
ובכך אישר את השינוי]

. . ומזה מובן גם בנוגע לשאר ימים טובים,
דחג השבועות חג הסוכות . . [תחלה הי'
כתוב "חג הסוכות, וחג השבועות", וכ"ק
אדמו"ר שליט"א שינה את הסדר שיהי'
כתוב כנ"ל]

. . וענין זה הביא לפועל את החלטתו של
הקב"ה לתת **תורה** ל**ישראל** . .
[מתחלה נכתב ציון הערה 4 אצל תיבת
"החלטתו", ובצד הגליון ציינו המניחים
סימן-שאלה; כ"ק אדמו"ר שליט"א מחק
את סימן-השאלה, והעביר את ציון ההערה
שיהי' לאחר תיבת "תורתו"]

סעיף ג

. . אזי מודגש **עוד** יותר הקשר והשייכות
דשבת מברכים לר"ח סיון . .

סעיף ב

. . היינו, שהזכרון ("**נזכרים**") דמתן-
תורה . .

. . ונפעל הענין דנתינת התורה ו**קבלתה**
באופן מחודש . .

סעיף ד

. . איתא במדרש: "בשעה שעמדו ישראל
לקבל התורה . .

. . וי"ל ש**זה שהוא** נותן תוקף . .

. . ואולי גם ממשיך . . [תחלה הי' כתוב
"נמשך", ושינו המניחים לתיבת "ממשיך",

..ומהי השייכות ל"צבאות-השם" **דענינו**,
ילדים וילדות שלפני בר-מצוה ובת-
מצוה!..

..ועד"ז במלחמה הרוחנית דכיבוש העולם
- "פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה" -
שהיא עיקרה היא "מבן עשרים שנה
ומעלה"^{42*}, "בן עשרים לרדוף" ..

.. משא"כ ילדים קטנים - ענינם להתחנך
בתומ"צ ..

.. ולימוד התורה שלהם **אבל לאידך הבל**
פיהם ודיבורם ה"ז "הבל שאין בו
חטא" ..

.. ע"ד **מש"נ** "ושמרו הלום את
משמרת משכן העדות" ..

.. ומכיון שכן, נכללים בזה (גם) ילדי
ישראל הקטנים ..

(42) בראשית א, כח. ולהעיר ממרז"ל **דאדם**
וחוה כבני עשרים נבראו ()

42* שב"ד של מעלה אין קונסים אלא מבן
עשרים שנה ומעלה (במד"ר פי"ח,
ד'....)

(43) אבות ספ"ה. **ראה ובמפרשים שם**

.. שהרי גם **נשי לנשי** ישראל **קיבלו את**
ניתנה התורה ..

סעיף ה

.. במסגרת של **ארגון איגוד** מיוחד ששמו
"**צבאות-השם**" ..

סעיף ו

.. ולהעיר, שגם בשמו של **הארגון האיגוד** -
"**צבאות-השם**" - מודגש הקשר והשייכות
לכללות הענין דמתן-תורה ..

.. הפעם הראשונה **שבה שאז** נקראו
ישראל בשם "**צבאות ה'**" ..

.. היא - בצאתם ממצרים- "ויהי בעצם
היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ
מצרים" ..

סעיף ז

.. שלא מדובר כאן אודות קטנים, ואפילו
לא גדולים **שנעשו כבר בר-מצוה, בגדלות**
דבר-מצוה לחוד, כי אם, "בן עשרים שנה",
שלימות הגדלות ..

סעיף ט

.. כדאי - וכדי להתחיל את הפעולה בענין זה תיכף ומיד, הרי ..

.. ב"יום סגולה", יום הש"ק מברכים "חודש השלישי גו' ביום הזה" ..

.. שבה **יבוא** הרגש דאהבת ישראל ואחדות ישראל במעשה בפועל ..

.. בשפת המדינה דוקא (ועד"ז בשאר המדינות - בלשונן) ..

סעיף י

.. ועד"ז - בכל מקום ומקום בכל הנ"ל. [לפני תיבת "ועד"ז" ציין כ"ק אדמו"ר שליט"א "א" להתחלת פיסקא בפ"ע]

(* ראה שו"ע אדה"ז חאו"ח ששמ"ג. וש"נ.

52) .. ועפ"ז, שייך הדבר (לא רק ל"כל זכר", אלא) גם לילדות והכי קטנות ..

58) .. דב ובודאי בתכלית השלימות, כמתאים לתלמידי רע"ק.

74) .. בזכותן ובשכרן של נשים צדקניות שבדורנו, **כימי** (), "כימי צאתך מארץ מצרים" .. [לפני תיבת "כימי" ציין כ"ק אדמו"ר שליט"א "א" להתחלת פיסקא בפ"ע]

.. אלא, שבנוגע לפעולה ביהדות ותומ"צ ד"צבאות-השם" ..

.. ממתנינים **עד שתהי' לו (הבנה וידי** עד שיגיעו לחינוך ולהבנה כו" ..

סעיף ח

.. ינצלו את ימי ההכנה ל"זמן מתן תורתנו" כדי להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל הפעולות עם הילדים והילדות שלפני בר-מצוה ובת-מצוה, **כולל ובפרט** בתור הכנה לקבלת התורה ..

.. והכנה זו צריכה להתבטא להיות ע"י ההוספה בכל עניני תורה ומצוות" ..

.. ולכן, יש לעורר ולעודד את הילדים שיוסיפו עוד יותר באהבת ישראל ואחדות ישראל ..

.. וה"ז גם פעולה של צדקה .. [לפני תיבת "וה"ז" ציין כ"ק אדמו"ר שליט"א "א" להתחלת פיסקא בפ"ע]

.. כדי שבעת נתינת התורה בפעם בפעם בזמן מ"ת זה **אז מחדש הנה (כבפעם הראשונה** ..

.. עומדין לפני הר סיני ומקבלין את התורה) ..

והדבר צלילא נחגוג את יופן סתן
הדמניי ביהו עם משיח צדקנו. כארצנו
הקדושה ובכית המקדש

שאז יהי הענין דמית במלכות
השלימות, הן בנוגע ללימוד התורה —
אשר כלשון (והכסות) הכתוב "ותורה
חרשה מאחי תצא" ללימוד פנימיות
התורה מפני ששח צדקנו" והן בנוגע
לקיום המצוות — "כמצות הענין" לא
רק באופן של "צנינים" (ע"ד ובדוגמת
החזקן דקניס).

עדי קיום הענין יולא לימוד עדי אים
את רצונו כי כולם ידעו אחל לקטנטם
ועד גדולם.
כן חזר לנו — במהרה בימינו, בעגלא
דירן סמס.

(75) ישעיה נא, ד וקיי ס"ג.
(76) רמב"ם הל' תשיבה ספ"ט וראה
לקו"ט צו יו א ואלך ובכ"ס.
(77) ראה תורה ד"ס דיו נה, א צו ג"ד.
אמית יהי (בכ"ד) חתשנה, ב ואלך, המשיח
ובנה תליו סיו ואלך.
(78) ראה ספרי ופרש"י עקב יא, יח
ובארובה — רמב"ן אחרי יח, כה.
(79) יומי לא, לג וראה רמב"ם (ספ'
ובסוף וחזרה ספרי) וצו את חיי כפ"ס לים
מכ"ס.

(79) יהי רצונו כי כולם ידעו אחל לקטנטם ועד גדולם
אמית יהי (בכ"ד) חתשנה, ב ואלך, המשיח
ובנה תליו סיו ואלך.
(78) ראה ספרי ופרש"י עקב יא, יח
ובארובה — רמב"ן אחרי יח, כה.
(77) ראה תורה ד"ס דיו נה, א צו ג"ד.
אמית יהי (בכ"ד) חתשנה, ב ואלך, המשיח
ובנה תליו סיו ואלך.
(76) רמב"ם הל' תשיבה ספ"ט וראה
לקו"ט צו יו א ואלך ובכ"ס.
(75) ישעיה נא, ד וקיי ס"ג.

.. ובדרך ממילא ..

.. עדי קיום היעוד⁷⁹ "ולא ילמדו עוד איש את רעהו גוי כי כולם ידעו אותי"⁷⁹ למקטנם ועד גדולם⁸⁰ ..

79) להעיר ממרז"ל - שע"י תורה "אותי
אתם לוקחים" (תניא
79 80) ירמ" לא, לג ..

משיחת ש"פ במדבר, מבה"ח וער"ח סיון ה'תשמ"ו

התחיל משה להתעסק עמהם בענין קבלת התורה, והולך ומפרט פרטי הענינים דכל יום ויום, עד ליום שבו „ניתנה התורה“.

ב. והנה, כל הענינים שהיו במתן תורה בפעם הראשונה — חוזרים ונשנים מידי שנה בשנה, ע"ד מש"נ⁹ „והימים האלה נזכרים ונעשים“, היינו, שהזכרון („נזכרים“) דמתן-תורה בבוא „זמן מתן תורתנו“ בכל שנה הוא (לא רק זכרון לחוד, כי אם) באופן ש„חיים“ מחדש את הענין דמתן-תורה (וע"ד פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁰ שלא מספיקה שמיעה סתם, „הערן“, אלא צריכים „דערהערן“), שכן, ב„זמן מתן תורתנו“ בכל שנה נעשה („נעשים“) ונפעל הענין דנתינת התורה וקבלתה באופן מחודש.

וביתר ביאור:

מתן-תורה ישנו, בעצם, בכל יום ויום, כמארז"ל „בכל יום יהיו בעיניך (כחד-שים¹¹, ויתרה מזה —) חדשים“¹², חד-שים ממש¹³. וכמודגש גם בנוסח ד„בר-כת-התורה“ (שישנה בכאו"א מישראל, ועד שאפילו זה שלא ידע מאי קאמר (עולה לתורה, ו)מברך ברכת התורה¹⁴).

א. ענין מיוחד של ר"ח סיון — המתברך בשבת זו, שבת מברכים ראש חודש סיון — מפורש בכתוב:

„בחודש השלישי גו' ביום הזה“ — כפירוש הגמרא¹ (שהובא גם בפירוש רש"י על הפסוק) ש„ביום הזה“ קאי על ראש חודש — „באו מדבר סיני גו' ויחן שם ישראל“, „ויחן“ לשון יחיד, „כאיש אחד בלב אחד“².

וענין זה הביא לפועל את החלטתו של הקב"ה לתת תורתו לישראל — כדאיאת במדרש³: „אמר הקב"ה הואיל ושנאו ישראל את המחלוקת ואהבו את השלום ונעשו חני' אחת, הרי השענה⁴ שאתן להם את תורת“.

ולא עוד, אלא שמפשטות מרז"ל („הרי השעה שאתן להם את תורת“) משמע ש„מצדו של הקב"ה“ היתה יכולה התורה לינתן מיד בר"ח, אלא, כדי שישאל יהיו „כלים“ לקבלת התורה, ה"י צורך בהכנה נוספת מצדם — כל פרטי הענינים שהיו בימים שבין ר"ח לששה בסיון, „כל יומא ויומא עביד עבדת“⁵, כמסופר בהמשך הפרשה, וכפי שמביא רבינו הזקן בשו"ע⁶ ש„מיד אחר ר"ח

(9) אסתר ט, כח. וראה רמ"ז בס' תיקון שובבים. הובא ונת' בס' לב דוד (להחידא) פכ"ט.

(10) ראה סה"מ קונטרסים ח"א רנז, סע"ב ואילך. תש"ח ע' 252 ואילך.

(11) שו"ע אדה"ז או"ח הל' ק"ש סימן סא ס"ב. ועוד.

(12) פרש"י יתרו שם, א. ועוד.

(13) ועד שזה מחייבו להיות „באימה וביראה וברתת ובויע“ (ברכות כב, א) כמו שה"י בעת מ"ת (ראה תו"א יתרו סו, ב).

(14) הל' ת"ת לאדה"ז פ"ב ה"ב (וראה שו"ע שלו חאו"ח סוס"ג). וש"נ.

(1) יתרו יט, אי"ב.

(2) שבת פו, ב.

(3) פרש"י יתרו שם, ב. וראה מכילתא שם.

(4) שנשבילה נברא העולם (ב"ר פ"א, ד. הובא בריש פרש"י עה"ת).

(5) ויק"ר פ"ט, ט. דא"ז פרק השלום. וראה גם תנחומא (באבער) יתרו ט.

(6) כמש"נ את הכל עשה יפה בעתו (קהלת ג, יא. וראה ב"ר פכ"ד, ה. קה"ר עה"פ — פ"ג, יא [ב]).

(7) זח"א רה, סע"א. ח"ג צד, רע"ב.

(8) או"ח הל' פסח בסופן (ס"ס תצד). וראה לקו"ש ח"ג ע' 135 ואילך. לעיל ע' 13 ואילך.

הגלות — מתחילה עבודת ההכנה בשבת שלפני ר"ח, שבת מברכים החודש:

בזמן שהיו מקדשים ע"פ הראי' — לא ידעו (בשבת ש)לפנ"ז באיזה יום יחול ר"ח, שהרי יש צורך להמתין למולד הלבנה, שיבואו עדים שראו את מולד הלבנה, ויעידו בב"ד, ותתקבל עדותם, ואז יקדשו ב"ד את החודש.

אמנם, בזמן הגלות, לאחר חורבן ביהמ"ק, ועד להתגברות חושך וגזירות הגלות עד כדי כך שהפסיקו לקדש ע"פ הראי' (שהרי גם לאחר חורבן ביהמ"ק הי' משך זמן שקידשו ע"פ הראי'!) — אזי נתחדש הענין דשבת מברכים החודש, דמכיון שקביעות החדשים היא ע"פ החשבון, הרי יודעים תחילה באיזה יום יחול ר"ח, ומכריזים ע"ד הקביעות דר"ח בשבת שלפניו¹⁵.

ולא עוד, אלא ששבת זו היא "שבת מברכים החודש", כלומר, שבת שבכחה לפעול המשכת ברכה בנוגע לראש חודש וכל ימי החודש¹⁶, ונמצא, שיש ענין ועילוי מסויים בשבת מברכים לגבי ר"ח — שהרי המברך הוא למעלה מן המתברך (ומברכו).

ולכן, בעמדנו בשבת מברכים חודש השלישי, שממנו נמשכת ברכה לכל ימי חודש השלישי, ובפרט לימים המיוחדים שבו, "זמן מתן תורתנו", ולפני זה, ראש חודש, "בחודש השלישי גו' ביום הזה" — יש להתחיל כבר בהכנות למתן תורה.

והדגשה יתירה בקביעות שנה זו, ששבת מברכים חל בערב ר"ח —

— "אשר בחר בנו כו' ונתן לנו את תור-תו", (וחותם) "נותן התורה", לשון הוה¹⁵.

אמנם, מתן-תורה שבכל יום אינו בדומה למתן-תורה ב"זמן מתן תורתנו", אחת בשנה — שאז נפעל כללות ועיקר הענין דמ"ת (וי"ל שהוא נותן תוקף ואולי גם ממשיך המ"ת בכל יום ויום במשך כל השנה כולה).

דוגמא לדבר — בנוגע לענין ד"זכר ליציאת מצרים":

הזכרון דיצי"מ צריך להיות בכל יום ויום, ויתירה מזה: פעמיים ביום, הן ביום והן בלילה¹⁶, כולל ג"כ הן כאשר האדם נמצא במצב של אור (יום) והן כאשר האדם נמצא במצב של חושך-לילה). אבל אעפ"כ, עיקר וכללות ותוקף הענין ד"זכר ליציאת מצרים" — נפעל בחג הפסח, זמן חרותנו, ועושים יו"ט וכו', וממנו נמשך הענין דיצי"מ בכל יום ויום במשך כל השנה כולה.

ומזה מובן גם בנוגע לשאר ימים טובים, חג השבועות וחג הסוכות, ובנדו"ד — שעיקר מתן-תורה נעשה בחג השבועות, "זמן מתן תורתנו", וממנו נמשך המ"ת שבכל יום כל השנה כולה.

ולכן, בבוא ר"ח סיון, "בחודש השלישי גו' ביום הזה", בכל שנה ושנה — צריכה להיות התחלת ההכנה למתן תורה, ע"ד ובדוגמת התחלת ההכנה למתן-תורה בפעם הראשונה.

ג. ויש להוסיף, שבימינו אלו, בזמן

17 רמב"ם הל' קידוה"ח פ"ה ה"ג.

18 ראה שבלי הלקט סק"ע.

19 שוהו פירוש "יחדשהו הקב"ה".

15 לקו"ת תזריע כג, א. ובכ"מ.

16 רמב"ם הל' ק"ש פ"ב ה"ג. שו"ע אדה"ז שם

ר"ס סז.

הקב"ה שום „ערבות“, עד שאמרו „בנינו יהיו ערבים שלנו“, ו„על ידיהם“ ובזכו-תם נתן הקב"ה את התורה לישראל²⁶.

ומזה מובן גם בנוגע להכנה ל„זמן מתן תורתנו“ בכל שנה ושנה — שיש צורך גם ב„ערבות“ על שמירת וקיום התורה, ו„ערבות“ שמקבל הקב"ה היא, כאמור, „בנינו יהיו ערבים שלנו“, ילדי ישראל הקטנים שעדיין לא נתחייבו במצוות (שהרי אלו שכבר נתחייבו במצוות זקוקים בעצמם ל„ערבות“), כלומר, ילדים לפני בר-מצוה, וכן ילדות לפני בת-מצוה — שהרי גם לנשי ישראל ניתנה התורה, ואדרבה: „כה תאמר לבית יעקב“²⁷, „אלו הנשים“²⁸, ואח"כ „ותגיד לבני ישראל“, אלו האנשים, היינו, שבציווי הקב"ה אודות ההכנה למ"ת קדמו נשים לאנשים²⁹.

ה. עפ"ז מובן שבימי ההכנה למ"ת צריכה להיות הדגשה מיוחדת בנוגע לפעולה והתעסקות עם ילדים וילדות לפני בר-מצוה ובת-מצוה.

כלומר, נוסף על הפעולה וההתעס-קות עם ילדי ישראל הקטנים במשך כל השנה כולה,

— ובפרט בשנים האחרונות שמרבים לעורר אודות (ציווי והוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ע"ד) הפעולה עם ילדי ישראל (אם כי בסגנון חדש) במסגרת של איגוד מיוחד ששמו „צבאות השם“ —

יש צורך להוסיף בפעולות אלו ביתר שאת וביתר עוז — במיוחד — בקשר

דמכיון שמיום השבת נכנסים תיכף ומיד לר"ח, ללא כל הפסק ביניהם, ויתירה מזה: ענינו של ר"ח מתחיל כבר בערב ר"ח, שלכן, אין אומרים צו"צ במנחת שבת³⁰, ועד שבמקרים מסויימים מתפללין ערבית של מוצאי שבת (תפלת ר"ח) בשבת³¹ — אזי מודגש עוד יותר הקשר והשייכות דשבת מברכים לר"ח סיון, שבו מתחילה ההכנה למ"ת.

*

ד. בין הענינים העיקריים המודג-שים בהכנה למתן-תורה הוא — חלקם המיוחד של ילדי ישראל:

איתא במדרש³² „בשעה שעמדו ישראל לקבל התורה אמר להם (הקב"ה) . . הביאו לי ערבים טובים שתשמרוה ואתננה לכם, אמרו אבותינו עורבים אותנו כו', נביאינו ערבין לנו כו' (ולא קיבלם הקב"ה), אמרו הרי בנינו עורבים אותנו, אמר הקב"ה הא ודאי ערבים טובים, על ידיהם אתננה לכם, הה"ד³³ מפי עוללים ויונקים יסדת עון, ואין עון אלא תורה, שנאמר³⁴ ה' עון לעמו יתן“. וכן איתא עוד במדרש³⁵ בסגנון דומה — „אמרו לו בנינו יהיו ערבים שלנו, מיד קבלן הקב"ה, ונתן את התורה לישראל“.

כלומר, גם לאחר ההכנה של ישראל בימים שבין ר"ח לששה בסיון (כנ"ל ס"א) — „לא הסתפק“ הקב"ה בכך, אלא ביקש מישראל „ערבים“ שיבטיחו שמי-רת וקיום התורה ע"י ישראל, וכאשר הציעו ישראל כמה „ערבים“ — לא קיבל

(20) שו"ע אדה"צ חאו"ח הל' שבת סו"ס רצב.

(21) רמב"ם הל' תפלה פ"ג הל' שו"ע אדה"צ שם

סרצ"ג ס"ב.

(22) שהשר פ"א, ד (א).

(23) תהלים ח, ג.

(24) שם כט, יא.

(25) תנחומא ויגש ב.

(26) ראה גם לקו"ש ח"ב ע' 572 ואילך.

(27) יתרו שם, ג.

(28) מכילתא ופרשי' עה"פ.

(29) ראה לקו"ד ח"ג תקע"א, ב ואילך.

במדבר, ובפרט אשר „לעולם קורין פרשת במדבר סיני קודם עצרת“³⁵:

התחלת ו„ראש“ פ' במדבר היא — מנין בנ"י, ענין עיקרי לא רק בפרשה זו, אלא בכל הספר כולו, שהרי ספר במדבר נקרא „חומש הפקודים“³⁶, על שם מנין בנ"י שבהתחלת הספר (ולאח"כ — בפ' פנחס).

והרי מנין בנ"י הוא — „כל יוצא צבא בישראל... לצבאותם“³⁷, כלומר, ענין של „צבא“, ומכיון שמדובר אודות הצבא דבנ"י — הרי זה „צבאות ה“.

אמנם, ענין זה הוא, לכאורה, ראי' לסתור, שהרי „כל יוצא צבא בישראל“ הוא „מבן עשרים שנה ומעלה“³⁷, „מגיד שאין יוצא בצבא פחות מבן עשרים“³⁸, היינו, שלא מדובר כאן אודות קטנים, ואפילו לא גדולים בגדלות דבר-מצוה לחוד, כי אם „בן עשרים שנה“, שלימות הגדלות, כידוע בביאור הענין ד„למכור בנכסי אביו עד שיהי' בן עשרים שנה“³⁹, ומהי השייכות ל„צבאות-השם“ דעניננו, ילדים וילדות שלפני בר-מצוה ובת-מצוה!?

והביאור בזה — בפשטות:

בצאתם ממצרים, הי' צורך במלחמה כפשוטה — הן בכניסתם לארץ, והן לפני הכניסה לארץ, ומתחיל תיכף ליציאתם ממצרים („צא הלחם בעמלק גו' לפי חרב“⁴⁰) ועד לסוף שנת הארבעים („וילחם בישראל ויכהו ישראל

ובשייכות עם ההכנה למ"ת, מכיון שזוהי ה„ערבות“ שעל ידה נותן הקב"ה תורה ל(כל) ישראל.

ו. ולהעיר, שגם בשמו של האיגוד — „צבאות-השם“ — מודגש הקשר והשייכות לכללות הענין דמתן-תורה: הפעם הראשונה שאז נקראו ישראל בשם „צבאות ה“ היא — בצאתם ממצרים — „ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים“³⁰.

ומכיון שהתכלית והמטרה דיצי"מ היא — „בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה“³¹, „כשתור ציאתם ממצרים תעבדון אותי על ההר הזה, שתקבלו התורה עליי, והיא הזכות העומדת לישראל“³² — נמצא, שבנוגע למתן-תורה מודגש ביותר הענין ד„צבאות ה“.

ואף שהשם והתואר „צבאות ה“ קאי על כל אחד ואחת מישראל, „הקטנים עם הגדולים“³³, כל בנ"י שיצאו ממצרים — ישנה הדגשה מיוחדת בנוגע לילדי ישראל³⁴, ובמיוחד בנוגע למתן-תורה (התכלית והמטרה דיצי"מ), אשר, ה„ערבות“ שלהם, בנינו יהיו ערבים שלנו, היא היא זו שהביאה בפועל נתינת התורה, „על ידיהם אתננה לכם“, „מיד קבלן הקב"ה, ונתן את התורה לישראל“.

ז. ויש לקשר את הענין ד„צבאות-השם“ גם עם פרשת השבוע — פ'

35) טישור"ע א"ח ה'ל' ר"ח סתכ"ח ס"ד. רמב"ם שם פ"ג ה"ב.

36) יומא סח, ב (במשנה) ובפרש"י.

37) פרשתנו א, ג.

38) פרש"י עה"פ.

39) ב"ב קנו, א. וראה לקו"ת פרשתנו ב, רע"א ובכ"מ.

40) בשלח יז, ט"ג.

30) בא יב, מא.

31) שמות ג, יב.

32) פרש"י עה"פ. וראה שמור"ר פ"ג, ד.

33) ל' הכתוב — תהלים קטו, יג.

34) להעיר מסוטה יא, ב, שהגאולה ממצרים היתה „בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור“ — שהעמידו בנים ובנות בישראל, „צבאות ה“, אשר „הם הכירוהו תהלה“.

והצורך ב"צבאות ה'" הוא בנוגע למלחמה רוחנית, וגוי קדוש מעלה בקודש — למעלה מזה — ע"ד ובדוגמת שבט לוי⁴⁹, "לגיון של מלך"⁵⁰, כלומר, צבא שכל ענינו אינו אלא להוסיף כבוד ויקר למלך (ע"ד מש"נ, ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות"⁵¹, "שומרי משמרת הקודש"⁵²).

ומכיון שכן, נכללים בזה (גם) ילדי ישראל הקטנים — שהרי "לגיון של מלך" נמנה "מבן חודש ומעלה"⁵³, "מש-יצא מכלל נפלים הוא נמנה ליקרא שומר משמרת הקודש"⁵⁴ (אלא, שבנוגע לפעולה ביהדות ותומצ"ד "צבאות-השם" — ממתינים עד שיגיעו לחינוך ולהבנה כו'⁵⁵, אבל "מבן חודש ומעלה" נמנים ב"צבאות-השם").

ואדרבה: בנוגע לקירוב הגאולה — שזוהי התכלית והמטרה של "צבאות-השם", שה"סיסמה" שלהם היא "ווי וואנט משיח נא", אנו חפצים משיח

לפי חרב"⁴¹) (אם כי גם מלחמות אלו היו באופן נסי שלמעלה מהטבע), ובנוגע למלחמה — יש צורך באנשים נושאי כלי זין וכו', "מבן עשרים שנה ומעלה", ופשיטא שאי-אפשר לקחת ילדים קטנים למלחמה,

ועד"ז במלחמה הרוחנית דכיבוש העולם — "פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה"⁴² — שעיקרה היא "מבן עשרים שנה ומעלה"⁴³, "בן עשרים לרדוף"⁴⁴, משא"כ ילדים קטנים — ענינם להתחנך בתורה ומצות, אבל לאידך, הבל פיהם ודיבורם ה"ז "הבל שאין בו חטא"⁴⁵, ועל ידו "העולם מתקיים"⁴⁶, ועד כדי כך, שאין מבטלין תינוקות של בית רבן אפילו לבנין בית המקדש"⁴⁶.

משא"כ בימינו אלו, בעמדנו לפני הגאולה העתידה — הרי מקרא מלא דבר הכתוב⁴⁷ "בשובה ונחת תושעון", היינו, שסוף סוף ועיקר לא יהי ענין של מלחמה, ולא תהי' התנגדות מצדם של אוה"ע, ואדרבה: "והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' . . . כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית ה'"⁴⁸,

49) ראה רמב"ם סוף הל' שמיטה ויובל: "ולא שבט לוי בלבד, אלא כל איש ואיש וכו'".

50) פרש"י פרשתנו שם, מט.

51) פרשתנו שם, נג.

52) שם ג, כח. — וראה רמב"ם הל' ביהב"ח רפ"ח: "שמירת המקדש כו' אין שם פחד כו' אלא כבוד לו".

53) שם, טו. ולהעיר מפרש"י: "למוד אותו השבט להיות נמנה מן הבטן, שנאמר (פינחס כו, נט) אשר ילדה אותה ללוי במצרים, עם כניסתה בפתח מצרים ילדה אותה, ונמנית בשבעים נפש, שכשאתה מונה חשבונם לא תמצאם אלא שבעים חסר אחד, והיא (יוכבד) השלימה את המנין". ועפ"ז, שייך הדבר (לא רק ל"כל זכר", אלא) גם לילדות והכי קטנות — כשם שיוכבד השלימה את המנין דשבעים נפש, ועוד לפני חודש ימים (שלא בא אלא בכדי להבטיח שלא יחסר המנין אפילו אחד, כי כאר"א "יצא מכלל נפלים", כ"א "מן הבטן").

54) פרש"י עה"פ.

55) ראה שו"ע אדה"ז חאו"ח סש"ג. וש"נ.

41) חוקת כא, כג"כד.

42) בראשית א, כח. ולהעיר ממד"ל דאדם וחווה כבני עשרים נבראו (ב"ר פ"ד, ז).

43) שב"ד של מעלה אין קונסים אלא מבן עשרים שנה ומעלה (במדבר פ"ח, ד. הובא בפרש"י עה"ת קרח טז, כז. וראה שבת פט, ב. ירושלמי בכורים פ"ב ה"א. ועוד).

44) אבות ספ"ה ובמפרשים שם.

45) שבת קיט, סע"ב. הל' ת"ת לאדה"ז פ"א ה"ג.

46) שבת שם. רמב"ם הל' ת"ת פ"ב ה"ב. הל' ביהב"ח פ"א ה"ב.

47) ישעי' ל, טו. וראה אוה"ת בא ס"ע שה ואילך. המשך וככה תרל"ז בסופו.

48) שם סו, כ.

יעזור ויסייע לחבירו (ילד לחבירו, וילדה לחברתה) בהמצטרך לו, והיו גם פעולה של צדקה וגמילות-חסדים — בגשמיות, וגם — ובעיקר — ברוחניות,

כולל — עי"ז שכל ילד וילדה ישתדלו לפעול על ילדים וילדות נוספים (ילדים — בנוגע לילדים, וילדות — בנוגע לילדות) שיצטרפו גם הם ל"צבאות-השם",

ועאכו"כ — שיבואו כולם, גם הקטנים וקטני-קטנים כו',⁶¹ לבית-הכנסת (לכל הפחות) בעת קריאת "עשרת-הדברות",

כדי שבעת-נתינת התורה בזמן-מ"ת זה — מחדש, הנה (כבפעם הראשונה — כמרז"ל⁶² "אמר הקב"ה לישראל, בני, הן קורין את הפרשה הזאת בכל שנה, ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדין לפני הר סיני ומקבלין את התורה") — יהיו נוכחים גם ה"עורבים"⁶³.

ט. כדאי — וכדי להתחיל את הפעולה בענין זה תיכף ומיד, הרי

— ב"יום סגולה", יום הש"ק מברכים "חודש השלישי ג' ביום הזה", יום התחלת ההכנה למ"ת, ובמקום מסוגל, בית-כנסת ובית מדרש, שמגדלין בו תורה ומגדלין בו תפלה⁶⁴, ובפרט בד'

עכשיו — מודגש יותר חלקם של הילדים הקטנים, מכיון שענינו של משיח צדקנו מודגש אצלם עד כדי כך שנקראים בשם "משיח", כמארז"ל⁶⁵ "אל תגעו במשיחי אלו תינוקות של בית רבן".

*

ח. ועל של פועל באתי ועל של עתה באתי:

ראוי ונכון שבכל מקום ומקום שבו ישנו "צבאות-השם", או שייסדו זה עתה ועכשיו — ינצלו את ימי ההכנה ל"זמן מתן תורתנו" כדי להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל-הפעולות עם הילדים והילדות שלפני בר-מצוה ובת-מצוה, כולל ובפרט בתור הכנה לקבלת התורה, שניתנה ע"י ה"עורבות" של ילדי ישראל.

והכנה זו צריכה להיות ע"י ההוספה בכל עניני תורה ומצוותי, ובמיוחד — הוספה באהבת ישראל ואחדות ישראל, אשר, נוסף לכך ש"ואהבת לרעך כמוך"⁶⁷ "זה כלל גדול בתורה"⁶⁸, ויתרה מזה: "זו היא כל התורה כולה ואידך פירושה הוא"⁶⁹, הרי, ההכנה למ"ת היתה, כאמור, ע"י אהבת ישראל ואחדות ישראל, "ויחזן לשון יחיד, כאיש אחד בלב אחד", שאז "אמר הקב"ה . . . הרי השעה שאתן להם את תורת" (כנ"ל ס"א).

ולכן, יש לעורר ולעודד את הילדים שיוסיפו עוד יותר באהבת ישראל ואחדות ישראל⁷⁰ — עי"ז שכאז"א מהם

בעומר כי "נהגו כבוד זה לזה" (ראה יבמות סב, ב), ובודאי בתכלית השלימות, כמתאים לתלמידי רע"ק. (61) להעיר שבקריעת ים סוף (גמר ושלמות היציאה ד"צבאות ה'" ממצרים) — "אפילו עוברין שבמע"י אמרו שירה" (ברכות נ, א. מטה ל' סעי' רש"י).

(62) מסיקתא דר"ב פ' בחודש השלישי (חובא ברוקח סרצ"י).

(63) ראה באריכות לקריש חכ"ג ע' 250 ואילך ועוד.

(64) מגילה כז, רע"א.

(66) שבת שם.

(67) מדושים יט, יח.

(68) תר"כ ופרש"י עה"פ.

(69) שבת לא, א. וראה תניא מל"ב.

(70) נוסף על ההוספה בל"ג בעומר — בהתאם להוראה ולימוד מתלמידי רע"ק שפסקו למות בל"ג

ולחנכם באופן המתאים ל"צבאות-השם",
וכן כל קהל המשתתפים בהתוועדות⁶⁸.

י. ויהי שהתחלת הפעולה ביום
הש"ק מברכים חודש השלישי תוסיף
ברכה ונתינת-כח בכל הקשור לפעולות
האמורות, כולל — הפעולות בימים
הבע"ל,

ועד"ז — בכל מקום ומקום בכל הנ"ל.

והעיקר — שפעולתם של ילדי ישראל
„משיחי“, באהבת ישראל ואחדות ישראל
(שעי"ז מבטלים את סיבת הגלות⁶⁹,
ובדרך ממילא בטל המסובב, הגלות),
עד למעשה בפועל ע"י צדקה וגמ"ח
(גדולה צדקה שמקרבת את הגאור
לה⁷⁰), תמהר ותקרב את ביאת משיח
צדקנו בפועל ממש, תיכף ומיד.

ובפרט כאשר מוסיפים בענין השמחה
— ע"י אמירת לחיים על יי"י⁷¹, „המשמח
אלקים ואנשים“⁷², וניגון של שמחה,
אשר, שמחה פורצת גדר⁷³ — כולל

68 מובן וגם פשוט — שצריך להיות המשך מתאים לכל זה (ובאופן דמעלין בקודש) לאחרי הש"ק — וביתר שאת וביתר עוז במקומות שעדיין לא עשו בכ"ז מאיזה סיבה שתהי'.

69 ראה יומא ט, ב.

70 ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז.

71 להעיר גם מהקשר ד"י"ן לדוד מלכא משיחא. שהוא דוקא המבשר על הכוס יין (פסחים קט, ב) — ובסא דדוד לעלמא דאתי מאתו ועשרין וחד לוגא מחזיק, שנאמר (תהלים כג, ה) כוסי רוי, רוי בגימטריא הכי הוי" (יומא עז, א) — רכ"א (לוגין), בגימטריא „ארר“, בחי אריך (סידור שער כרהמ"ז קג, ד. ובכ"מ), בחי היחידה (ראה ע"ח שער דרושי אבי"ע רפ"א), דרגתו של משיח צדקנו — יחידה הכללית.

72 שופטים ט, יג.

73 ראה בארוכה סה"מ תרנ"ז ס"ע רכג ואילך.

אמות של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא
דורנו, אשר, בשליחותו וע"י הנתינת-כח
שלו וברכתו נעשים כל פעולות אלו —

ראוי ונכון, אשר, הילדים הנמצאים
כאן, וכן הילדות הנמצאות בעזרת-נשים,
יתחילו במעשה ופעולה⁶⁵ של צדקה
וגמ"ח באופן המותר ביום השבת —
ע"י שכל ילד יתן לחבירו כוסית יין שלו
(לאמירת „לחיים“), וכל ילדה תתן
לחברתה מיני מזונות שלה⁶⁶, שכן, ע"י
שיחליפו ביניהם⁶⁷ את כוסיות היין
והמזונות, תהי' אצל כל אחד ואחת
פעולה של צדקה וגמ"ח, שבה יבוא
הרגש דאהבת ישראל ואחדות ישראל
במעשה בפועל.

וכמו כן ינגנו ניגון של שמחה
(והילדות ימחאו כף), ומה טוב — הניגון
המבטא את הרצון הפנימי דכאו"א מיש-
ראל, ובמיוחד — „תינוקות של בית
רבך“ הנקראים „משיחי“ — „ווי וואנט
משיח נא“ (כשפת המדינה דוקא (ועד"ז
בשאר המדינות — בלשוננו), כדי
להמשיך ולצרף ולאחד גם את אלו
שלעת-עתה אינם מבינים עדיין לשון-
הקודש).

ובזכותם — יאמרו „לחיים“ גם
מדריכיהם ואבותיהם, שזכו לגדלם

65 להעיר שמעשה דקטן — חשיב מעשה (ראה חולין יב, ב ואילך. רמב"ם הל' טומאת אוכלין פ"ד ה"ב הל' כלים רפ"ב).

66 ראה כתובות סה, רע"א: „אין פוסקין יינות לאשה כו“.

67 דוגמא לדבר — מעשה רב דאמוראים ש.מחלפי סעודתייהו להדדי (מגילה ז, ב. רמב"ם הל' מגילה פ"ב ה"ט. שו"ע או"ח ס"ס תרצה), וע"י מקיימים מצות „משלוח מנות איש לרעהו“, שתוכנה — אהבת ישראל ואחדות ישראל.

אשר בלשונו (והבטחת) הכתוב „תורה חדשה מאתי תצא“⁷⁷, לימוד פנימיות התורה מפי משיח צדקוני⁷⁸, והן בנוגע לקיום המצוות — „כמצות רצונך“⁷⁹, לא רק באופן של „ציונים“⁸⁰ (ע"ד ובדוגמת החינוך דקטנים),

עדי קיום היעוד „ולא ילמדו עוד איש את רעהו גוי“ כי כולם ידעו איתו⁸¹ למקטנם ועד גדולם⁸²,

כן תהי' לנו — במהרה בימינו, בעגלא דידן ממש.

ובעיקר — המצרים וגדרי' הגלות, „דאלאי גלות“, ותיכף ומיד — גאולה האמיתית והשלימה, „בנערינו ובזקנינו גוי בכנינו ובבנותינו“⁷⁴, „קהל גדול ישובו הנה“⁷⁵, „ושבו בנים לגבולם“⁷⁶ — לארצנו הקדושה.

ובדרך ממילא, נחגוג את „זמן מתן תורתנו“ ביחד עם משיח צדקנו, בארצנו הקדושה ובבית המקדש,

שאז יהי' הענין דמ"ת בתכלית השלימות, הן בנוגע ללימוד התורה —

(74) בא י, ט.

(75) ירמ' לא, ז.

(76) שם, טז. — ולהעיר שבשבת זו מתקיים (שכל ענין הוא כהשגחה פרטית, ועאכור — ענין כללי וכלל גדול) כזה הכנס דנשי ובנות ישראל, שסיסמתו — בשנה זו — „ושבו בנים לגבולם“, אשר, קיומו של יעוד זה — בזכותן ובשכרן של נשים צדקניות שבדורנו (ראה יליש רות רמז תרו בסופו, ולהעיר משער הגלגולים הקדמה כ, ל"ח וסה"ל (להאריז"ל) שמות ג, ד).

„כימי צאחד מארץ מצרים“, ש„בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים“ (כנ"ל הערה 34).

(77) ישע' נא, ד. ויקר' פי"ג, ג.

(78) רמב"ם הלי' תשובה ספ"ט, וראה לקרת צו"ג,

א ואילך, ובכ"מ.

(79) ראה תרח ר"פ ויחי (צה, א, צו, ג"ד), אה"ת

ויחי (כרך ו) תתשכח, ב ואילך, המשר ונכה תרל"ז פי"ז ואילך.

(80) ראה ספרי ופרש"י עקב יא, יח, ובארוכה — רמב"ן אחרי יח, כה.

(81) להעיר ממרו"ל — שע"י תורה „אותי אחם לוקחים“ (לי התנחומא אמור יו, וראה שמור' פל"ג,

א, שם, ו, ועוד. — וראה תניא פמ"ז).

(82) ירמ' לא, לג. וראה רמב"ם (שם, ובסוף וחותם ספרו): דעה את הוי' כמים לים מכבים.

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' אריאל ב"ר ניסן ע"ה צדיק

נבל"ע ל"ג בעומר ה'תשפ"א

בסמיכות לציון רשב"י

ת' נ' צ' ב' ה'

נדבת החפץ בעילום שמו

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א